

УДК 378:373.3.091.12.011.3–051]:004(410) (043.5)

АКТУАЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ НАСКРІЗНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ В ОСВІТНЮ ПОЛІТИКУ ТА ПРАКТИКУ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ: МІЖНАРОДНИЙ ВИМІР

Віталія Іванівна Гарапко,

кандидат педагогічних наук, доцент,
кафедра англійської філології та методики викладання
іноземних мов, Мукачівський державний університет
м. Мукачево, Україна

Анотація

У статті розглядається поняття наскрізні компетенції та проведено аналіз їх інтеграції у практичну підготовку вчителів у зарубіжному науковому просторі. На запити сучасного соціально-економічного розвитку, який здійснюється шляхом глобалізації і регіональної інтеграції, а також відповідно до нових вимог, які висуваються ринком праці, багато країн відреагували шляхом реформування системи освіти і переорієнтацією політики і практики в галузі освіти у напрямку забезпечення учнів навичками, необхідними для працевлаштування у сучасному житті. Такі реформи включають інтеграцію наскрізних компетенцій, які також називають «некогнітивними компетенціями», «компетенціями двадцять першого століття» і «компетенціями складного мислення» у процеси викладання і навчання. Метою статті є визначення поняття «наскрізні компетенції» та аналіз його впровадження у систему освіти вчителів. Визначено, що сучасний підхід до навчання характеризується акцентом на результатах або основних видах діяльності, а не на завданнях.

Ключові слова: *термін, компетенції, наскрізні компетенції, програми підготовки вчителів, реформування підготовки, інтеграція наскрізних компетенцій, впровадження їх у процес навчання, переорієнтація практичного навчання.*

Постановка проблеми в контексті сучасної педагогічної науки.

В останні десятиліття світ кардинально змінився. Глобалізація і міграція, швидкий технологічний розвиток і широке поширення та легкість доступу до інформації є тими змінами, які вимагають навмисного коригування способів здобуття освіти. Для того, щоб підготувати учнів до реалій сьогодення, сучасна система освіти змушена приділяти більше уваги на розвиток таких навичок і компетенцій, які цілісно розвивають учнів. Виходячи за межі основних навичок, наприклад, грамотності, вміння рахувати тощо, учні потребують компетенцій, такі як: творчість, критичне мислення, співробітництво, самосвідомість, вирішення конфліктів, і етичне використання ІКТ. Учні потребують цих нових наборів загальних навичок для оснащення їх теоретико-практичною підготовкою відповідно до викликів сучасності. У 2013 році ЮНЕСКО в Бангкоку прийнятий термін «наскрізні компетенції» (НК) – transversal competency, щоб описати ці навички та компетенції, які необхідні для двадцять першого століття [10, с. 7–28]. Компетентність це термін який у різних наукових галузях науковці схильні різноманітно використовувати та інтерпретувати. Таким чином, важко визначити чи встановити струнку теорію галузей використання цього поняття або прийти до визначення, здатного вмістити і примирити всі різні способи якими використовується цей термін.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою осучаснення підготовки педагогічних кадрів завдяки набуттю необхідних компетенцій відповідно до викликів часу переймаються країни Європи та всього світу. Науковому обґрунтуванню використання наскрізних компетенцій у сфері освіти присвячені праці закордонних учених-педагогів, як-то: Ананду К., Бернхард П., Гіпкін Р., Грабовсі Ф., Кларо М., Ліберман А., Сілва Е., Шлейхер А. та ін., та дослідження освітніх організацій: ЮНЕСКО, ОАКВА, ОЕСД тощо.

Виділення невирішених раніше частин проблеми. Поняття компетенції широко використовується, тому стало концепцією повсякденної мови. Проте, існує плутанина в точному визначенні поняття і часто термін використовується різними способами [3; 4]. Використання залежить також від контексту: компетентність має відмінне значення у бізнес-процесах, ніж в офіційних організаціях освіти або в галузі теоретичної дискусії. Зміни, викликані глобалізацією світу і створенням різних товариств та організацій, посилюють необхідність розуміння сутності та впровадження наскрізних компетенцій (НК) і нова роль вчителів має життєво важливе значення для їх впровадження НК. Забезпечення того, щоб студенти займалися корисною діяльністю і здобували необхідний практичний досвід, що призведе до розвитку цих компетенцій вимагає змін у професії вчителів. Від того, щоб передавачі фактичних знань, вчителі тепер повинні стати координаторами активного навчання, використовуючи стратегії і підходи, які дуже відрізняються від тих, які використовуються в інших галузях. Якщо вчителі повинні сприяти отриманню учнями наскрізних компетенцій вони повинні бути забезпечені матеріально-технічною підтримкою, а також необхідними реалізованими реформами освіти.

Зокрема, вчителі повинні професійно розвиватись та ініціювати заходи, які готують студентів до використання наскрізних компетенцій у класі і за його межами [4; 10].

Мета статті. Метою статті є визначення поняття «наскрізні компетенції» та аналіз його впровадження у міжнародну систему освіти вчителів.

Постановка завдання. Згідно з означено метою статті завданням є дати визначення дефініції «наскрізні компетенції» та проаналізувати стан впровадження їх у систему освіти вчителів (на матеріалах міжнародних досліджень).

Виклад основного матеріалу. Беручи до уваги, що у результаті глобалізації та міграції школи по всьо-

му світу стають все більш мультикультурними, вчителі повинні розуміти які педагогічні методи, з великого кола існуючих, найкращим чином відповідають потребам у навчанні учнів з різних етнічних, соціальних і культурних груп. Отже, вчителі повинні мати можливість сприйняти і забезпечити ці потреби для кожного учня індивідуально і таким засобом є наскрізні компетенції [5; 6; 8]. Для того, щоб навчити наскрізних компетенції, вчителі повинні спочатку зрозуміти і демонструвати їх особисто. Вчителі також повинні стати «працівниками розумової праці», які розвиваються і діляться своїми професійними знаннями з колегами і з учнями. Крім того, вчителі повинні навчитися інтегрувати наскрізні компетенції по всій традиційній академічній навчальній програмі і, в деяких випадках, поставити ці компетенції як автономні суб'єкти в класі і / або як позакласні заходи за межами класної кімнати [8; 10; 11].

Значна частина дискусії про важливість впровадження наскрізних компетенцій пов'язує їх значення з економічними імперативами, зокрема, формування можливостей самореалізації для задоволення мінливих потреб ринку праці, породжених еволюцією від індустріальної до постіндустріальної світової економіки [9, с. 630]. Однак, наскрізні компетенції повинні розглядатися не тільки як такі, що мають важливе значення в економічному сенсі, а й тому, що вони вносять свій внесок у підвищення якості освіти й підтримують концепцію навчання протягом усього життя.

Крім того, багато країн в усьому світі бачать НК як засіб підвищення якості освіти. Багато педагогів і урядовців розглядають НК як важливу рушійну силу для підвищення рівня викладання і навчання, так як викладання НК вимагає, щоб учителі переключились з ролі рятівників знань на посібники навчання, що дозволяє учням створити і застосовувати знання незалежно один від одного [8; 9].

У той час як поняття компетенція або компетенції не є новим, за останні 30 років вони відрізняються зміною підходу в управлінні людськими ресурсами та практикою впровадження в багатьох країнах на міжнародному рівні. Традиційно, трудова діяльність прикріплена до роботи людини, чия специфікація і продуктивність вимірюється за описом завдань. Існує також велика залежність від кваліфікації заснованої на знаннях, які дозволяють власникові перетворити «знання про» в «знаючи, як». Треба сказати, що цей процес триває сьогодні в багатьох галузях і країнах. Проте, деякі країни провели радикальне переосмислення того, як розвивати і оцінювати компетентну роботу і внесли свій внесок в основні компетентності підходу до академічного навчання, професійного навчання і їх розвиток. Якщо коротко, то цей підхід характеризується акцентом на результатах або основних видах діяльності, а не на завданнях [4, с. 22–24].

Як бачимо, знання є необхідною, але не достатньою гарантією компетентної продуктивності з плином часу. Аналіз практики впровадження компетентностей серед держав-членів Європейського союзу показує велику різноманітність практичного їх використання, які могли залишитися статус-кво для багатьох держав-членів ЄС на багато років, але сучасні європейські директиви та запропоновані реформи спричинили реформування попередньої системи кваліфікацій. Європейська Рамка Кваліфікацій (ЄРК), наприклад, зазнала змін базуючись на досягнення конкретних результатів, а не на основі кваліфікації заснованої на знаннях [11, с. 299–304]. У той час як, ЄРК є добровільною, держави-члени наполегливо рекомендують поставити в основу національних кваліфікаційних систем підсумковий результат (в деяких країнах це вже впроваджено) [4; 10]. Слід визнати, звичайно, що розвиток професійних якостей не обов'язково пов'язаний з кваліфікацією. Основна мета більшості компетенцій у тому,

щоб підвищити рівень кваліфікації робочої сили. Великі зміни на ринку праці ведуть до переосмислення сутності компетенцій. Багато політиків і педагогів відчують, що політика в галузі освіти і практична підготовка повинна бути переорієнтована на краще озброєння учнів навичками необхідними для задоволення попиту ринку праці. Інтеграція «наскрізних компетенцій», які також називають «не-когнітивними», «компетенціями двадцять першого століття» і «компетенціями складного мислення» у викладання і навчання розглядається багатьма науковцями як найкращий спосіб досягнення цієї мети [3; 7].

«Наскрізні компетенції» стосуються навичок, компетентностей, цінностей і установок, а саме: критичне мислення, співробітництво, творчість, самодисципліна, винахідливість і повага до навколишнього середовища. НК слід розглядати не тільки як такі, що мають важливе значення для поліпшення економічного становища молоді, але і для підтримки соціальних і культурних змін і безперервного навчання у рамках концепції навчання протягом життя у складному і технологічно розвиненому суспільстві. Багато країн розглядають НК як такі, які істотно впливають на заохочення терпимості і взаємної поваги, і ці атрибути були включені в багатьох національно визнаних НК [1; 11, с. 299–300].

У міжнародному освітньому просторі НК вважають необхідними для усіх людей, щоб функціонувати в сучасному складному і все більш взаємопов'язаному світі. На сьогодні у термінології існують численні поняття, пов'язані з НК, а саме: «компетенції передачі знань», «наскрізно-позакласні компетенції» і «неакадемічні навички» [3; 10]. Ці компетенції також описують як демонстрація «комплексу виступу», тому що вони вимагають інтеграції навичок, поведінки, відносини, мотивації, набуття цінностей та розуміння.

В основі наскрізних компетенцій є складні процеси мислення, міркування і комунікативні навички [4; 5; 7].

Згідно з цим визначенням, НК охоплюють п'ять ключових і один додатковий домени. Зокрема: (1) критичне й інноваційне мислення; (2) комунікабельність; (3) внутріособистісні навички; (4) глобальне громадянство; (5) медійну та інформаційну грамотність; і (6) інші навички та компетенції, визначені країнами [4; 10, с. 11]. Кожна країна має різні способи визначення та інтерпретації НК і свої власні визначення доменів.

На основі аналізу міжнародної наукової та нормативної документації запропонуємо визначення «наскрізних компетенцій», це – набір загальних навичок, таких як: творчість, критичне мислення, співробітництво, самосвідомість, вирішення конфліктів, глобальне громадянство і етичне використання ІКТ необхідних для забезпечення людини теоретико-практичною підготовкою та навчання протягом усього життя відповідно до викликів сучасного ринку праці. Для того, щоб розвивати наскрізні компетенції учнів, вчителі повинні застосувати такі методи навчання як: навчання на основі проектів, проблемного навчання і навчання на основі творчого мислення [2, с. 1–8]. Такі способи підготовки учнів з відповідними навичками навчання та саморозвитку у поєднанні із заохоченням командної роботи дозволяють реалізовувати концепцію навчання протягом усього життя [8, с. 4].

Сучасні дослідження вказують на особистісно-орієнтовану потенцію учителя, запит на основі підходів до покращення успішності учнів, але вони також ідентифікують різні перешкоди, пов'язані з майстерністю учителя у застосуванні правильного методу впровадження навички для такого роду навчання. Згідно з деякими дослідженнями науковців визнано безперечну цінність наскрізних компетенцій, хоча є ще певний загальний досвід дослідників, які проходять процес переосмислення сучасного стану освітніх запитів та важливості інтеграції НК у процеси навчання [1; 5; 6; 8].

Міжнародні дослідники також відзначили, що найважчим викликом для вчителів є відхід від моделі передачі навчання, яка вимагає глибокі знання традиційних предметів і була основою педагогічної практики протягом багатьох років [4; 10; 11]. Проте, вчителеві не потрібно робити вибір між передачею знань з традиційних предметів та використанням наскрізних компетенцій. Швидше за все, вчителі мають знайти відповідний баланс між двома педагогічними моделями [9, с. 630–632]. Цей баланс повинен бути відображений в професійному розвитку програми підготовки вчителів [1, с. 24]. Очевидно, що вчителів слід забезпечити відповідними професійними програмами розвитку, які оснащуватимуть їх навичками, необхідні для сприяння інтеграції НК у процес навчання учнів.

Бачимо, що існує явна гостра необхідність перевести політичну прихильність НК і з нею пов'язану політику в галузі освіти на практичну площину, шляхом виконання добре продуманих, відповідних програм професійного розвитку вчителів [2, с. 10–12]. Аналіз літератури показує, що на даний час є кілька відповідних професійних програм розвитку, які безпосередньо спрямовані на розвиток НК, проте, більшість практикуючих вчителів не сприяють інтеграції НК в класних видах діяльності [1; 8; 11].

Слід відмітити, що багато вчителів вважають, що програми професійного розвитку дробляться, є відокремленими, не мають відношення до реальних проблем шкільної практики, надмірно керівними, спрямованими «верх і вниз» і занадто типовими – базуючись на підході «один розмір підходить всім». Крім того, деякі вчителі розглядають ці програми підготовки в якості заохочення формування культури згоди замість формування культури навчання [2; 6].

Згідно проведеного аналізу бачимо, що для успішного професійного розвитку, щоб забезпечити необхідний рівень навчання й інтеграцію наскрізних компетенцій,

програми підготовки вчителів повинні мати такі характерні елементи: поступовість навчання, наукову складову, ґрунтуватись на практичному досвіді вчителя, базуватись на шкільній професійній діяльності і співпраці та максимально бути наближеними до потреб учня [2; 4, с. 22]. Зокрема, з огляду на те, що існує нерозуміння НК серед вчителів, деякі вчителі прирівнюють НК з використанням інформаційних та комунікаційних технологій (ІКТ) в класах, програми професійного розвитку повинні допомогти вчителям зрозуміти, що таке НК насправді, і що вони означають для практичного використання в класі. Крім того, програми підвищення кваліфікації повинні забезпечити вчителів необхідними навичками для різної інтеграції НК в класі, в тому числі за навчальною програмою або в окремій предметі. Насправді, баланс повинен бути відображений у професійних програмах розвитку через надання можливостей вчителям поглибити свої знання про традиційну предметно орієнтовану модель навчання та забезпечити вчителів педагогічними стратегіями інтеграції НК в педагогічну практику [2; 11]. Крім того, програми повинні допомогти вчителям розвивати навички для оцінки НК учнів, що сприятиме усуненню обмежень поточних інструментів оцінки НК [1; 9; 11].

Висновки. Результати дослідження свідчать про те, що більшість вчителів визнають самоцінність викладання наскрізних компетенцій для учнів. Крім того, дослідження показало, що вчителі гостро усвідомлюють, що інтеграція наскрізних компетенцій в практику вимагає зміни їх ролі в якості вчителів, і активних спроб реалізувати стратегії навчання відповідно до цієї зміни.

Перспективи подальших розвідок вбачаємо у формуванні нових моделей оцінки сучасних компетентностей та способи їх інтеграції у підготовку вчителів.

Список використаних джерел:

1. Ananiadou K. 21st century skills and competencies for new millennium learners in OECD countries. [Електронний ресурс] / К. Ananiadou, М. Claro // EU Working Paper No. 41. – 2009. – Режим доступу до ресурсу: [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/WKP\(2009\)20&doclanguage=en](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/WKP(2009)20&doclanguage=en) (Accessed 16 January 2016.).
2. Bernhardt P. E. 21st Century Learning: Professional Development in Practice. [Електронний ресурс] / P. E. Bernhardt // The Qualitative Report, Vol. 20, No. 1, pp. 1–19.. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.nova.edu/ssss/QR/QR20/1/bernhardt1.pdf> (Accessed 16 January 2016.).
3. Cedefop. Terminology of European education and training policy: A selection of 100 key terms. [Електронний ресурс] // Luxembourg. – 2008. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.cedefop.europa.eu/en/publications/17663.aspx>.
4. ERI-Net Regional Study on Transversal Competencies in Education Policy and Practice (Phase III) [Електронний ресурс] // Bangkok, UNESCO. p. 116.. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.unesco.org/open-access/termsuse-ccbysa-en>.
5. Hrabowski F. A. Educating teachers for the 21st century: Lessons learned. [Електронний ресурс] / F. A. Hrabowski, D. M. Lee, J. S. Martello // The Journal of Negro Education, Vol. 68, No. 3, pp. 293–305. – 1999. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.jstor.org/stable/2668102> (Accessed 16 January 2016.).
6. Lieberman A. Teacher learning: The key to educational reform. [Електронний ресурс] / A. Lieberman, D. Pointer Mace // Journal of Teacher Education, Vol. 59, No. 3, pp. 226–34. – 2008. – Режим доступу до ресурсу: <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.465.6897&rep=rep1&type=pdf> (Accessed 16 January 2016.).
7. Saavedra A. R. Teaching and Learning 21st Century Skills: Lessons from Learning Sciences. [Електронний ресурс] / A. R. Saavedra, V. D. Opfer // New York, Asia Society and RAND Corporation. p. 28. – 2012. – Режим доступу до ресурсу: <http://asiasociety.org/files/rand-1012report.pdf> (Accessed 10 October 2013.).

8. Schleicher A. Preparing teachers and developing school leaders for the 21st century: Lessons from around the world. [Электронный ресурс] / Schleicher // Paris, OECD Publishing. p. 49. – 2012. – Режим доступа до ресурсу: <http://www.oecd.org/site/eduistp2012/49850576.pdf> (Accessed 16 January 2016.).
9. Silva A. Measuring skills for 21st-century learning. [Электронный ресурс] / Silva // The Phi Delta Kappan, Vol. 90, No. 9, pp. 630–34.. – 2009. – Режим доступа до ресурсу: <http://www.jstor.org/stable/27652741> (Accessed 16 January 2016.).
10. Transversal competencies in education policy and practice: Regional synthesis report. [Электронный ресурс] // Paris and Bangkok, UNESCO. p. 126. – 2016. – Режим доступа до ресурсу: <http://unesdoc.unesco.org/images/0023/002319/231907E.pdf> (Accessed 17 October 2016.).
11. Voogt J. A comparative analysis of international frameworks for 21st century competencies: Implications for national curriculum policies. [Электронный ресурс] / J. Voogt, N. Roblin // Journal of Curriculum Studies, Vol. 44, No. 3, pp. 299–321. – 2012. – Режим доступа до ресурсу: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00220272.2012.668938> (Accessed 16 January 2016.).

References:

1. Ananiadou K. 21st century skills and competencies for new millennium learners in OECD countries. [Elektronnyy resurs] / K. Ananiadou, M. Claro // EU Working Paper No. 41. – 2009. – Rezhym dostupu do resursu: [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/WKP\(2009\)20&doclanguage=en](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/WKP(2009)20&doclanguage=en) (Accessed 16 January 2016.).
2. Bernhardt P. E. 21st Century Learning: Professional Development in Practice. [Elektronnyy resurs] / P. E. Bernhardt // The Qualitative Report, Vol. 20, No. 1, pp. 1-19.. – 2015. – Rezhym dostupu do resursu: <http://www.nova.edu/ssss/QR/QR20/1/bernhardt1.pdf> (Accessed 16 January 2016.).
3. Cedefop. Terminology of European education and training policy: A selection of 100 key terms. [Elektronnyy resurs] // Luxembourg. – 2008. – Rezhym dostupu do resursu: <http://www.cedefop.europa.eu/en/publications/17663.aspx> .

4. ERI Net Regional Study on Transversal Competencies in Education Policy and Practice (Phase III) [Elektronnyy resurs] // Bangkok, UNESCO. p. 116.. – 2016. – Rezhym dostupu do resursu: <http://www.unesco.org/open-access/termsuse-ccbysa-en>.
5. Hrabowski F. A. Educating teachers for the 21st century: Lessons learned. [Elektronnyy resurs] / F. A. Hrabowski, D. M. Lee, J. S. Martello // The Journal of Negro Education, Vol. 68, No. 3, pp. 293–305. – 1999. – Rezhym dostupu do resursu: <http://www.jstor.org/stable/2668102> (Accessed 16 January 2016.).
6. Lieberman A. Teacher learning: The key to educational reform. [Elektronnyy resurs] / A. Lieberman, D. Pointer Mace // Journal of Teacher Education, Vol. 59, No. 3, pp. 226–34. – 2008. – Rezhym dostupu do resursu: <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.465.6897&rep=rep1&type=pdf> (Accessed 16 January 2016.).
7. Saavedra A. R. Teaching and Learning 21st Century Skills: Lessons from Learning Sciences. [Elektronnyy resurs] / A. R. Saavedra, V. D. Opfer // New York, Asia Society and RAND Corporation. p. 28. – 2012. – Rezhym dostupu do resursu: <http://asiasociety.org/files/rand-1012report.pdf> (Accessed 10 October 2013.).
8. Schleicher A. Preparing teachers and developing school leaders for the 21st century: Lessons from around the world. [Elektronnyy resurs] / Schleicher // Paris, OECD Publishing. p. 49. – 2012. – Rezhym dostupu do resursu: <http://www.oecd.org/site/eduistp2012/49850576.pdf> (Accessed 16 January 2016.).
9. Silva A. Measuring skills for 21st-century learning. [Elektronnyy resurs] / Silva // The Phi Delta Kappan, Vol. 90, No. 9, pp. 630–34. – 2009. – Rezhym dostupu do resursu: <http://www.jstor.org/stable/27652741> (Accessed 16 January 2016.).
10. Transversal competencies in education policy and practice: Regional synthesis report. [Elektronnyy resurs] // Paris and Bangkok, UNESCO. p. 126. – 2016. – Rezhym dostupu do resursu: <http://unesdoc.unesco.org/images/0023/002319/231907E.pdf> (Accessed 17 October 2016.).

11. Voogt J. A comparative analysis of international frameworks for 21st century competencies: Implications for national curriculum policies. [Elektronnyy resurs] / J. Voogt, N. Roblin // Journal of Curriculum Studies, Vol. 44, No. 3, pp. 299–321. – 2012. – Rezhym dostupu do resursa: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00220272.2012.668938> (Accessed 16 January 2016.).

Виталия Ивановна Гарапко,
кандидат педагогических наук, доцент,
кафедра английской филологии и
методики преподавания иностранных языков
Мукачевский государственный университет
г. Мукачево, Украина

Гарапко В. И.

**АКТУАЛЬНОСТЬ ВНЕДРЕНИЯ СКВОЗНИХ
КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ В ОБРАЗОВАТЕЛЬНУЮ ПОЛИТИКУ
И ПРАКТИКУ ПОДГОТОВКИ УЧИТЕЛЕЙ:
МЕЖДУНАРОДНОЕ ИЗМЕРЕНИЕ**

Аннотация

В статье рассматривается понятие компетенций и проведен анализ их интеграции в практическую подготовку учителей. На запросы современного социально-экономического развития, осуществляется путем глобализации и региональной интеграции, а также в соответствии с новыми требованиями, которые выдвигаются рынком труда, многие страны отреагировали путем реформирования системы образования и переориентацией политики и практики в области образования в направлении обеспечения учащихся навыками, необходимыми для трудоустройства в современной жизни. Такие реформы включают интеграцию сквозных компетенции, которые также называют «не-когнитивными компетенциями», «компетенциями двадцать первого века» и «компетенциями сложного мышления» в процессы преподавания и обучения. Целью статьи является определение понятия «сквозные компетенции» и анализ его внедрения в систему образования учи-

телей. Определено, что современный подход к обучению характеризуется акцентом на результатах или основных видах деятельности, а не на задачах.

Ключевые слова: термин, компетенции, сквозные компетенции, программы подготовки учителей, реформирование подготовки, интеграция сквозных компетенций, внедрение их в процесс обучения, переориентация практического обучения.

Vitaliia Ivanivna Harapko,

Ph. D in Pedagogy, Associate Professor
of the Department of English Philology and
Methods of Foreign Language Teaching,
Mukachevo State University
Mukachevo, Ukraine
E-mail: v.galapko@gmail.com

Harapko V. I.

**RELEVANCE OF TRANSVERSAL COMPETENCIES
IMPLEMENTATION INTO EDUCATIONAL POLICIES
AND PRACTICES OF TEACHER TRAINING:
INTERNATIONAL DIMENSION**

Annotation

New demands are placed on the labor market, with ongoing reshaping of socio-economic development by globalization and regional integration and as many countries have responded by reforming education systems and reorienting education policies and practices so as to equip students with the skills needed to function in contemporary life. Such reforms include integrating transversal competencies, also referred to as «non-cognitive», «twenty-first century» and «higher-order thinking» skills, into teaching and learning practices. Officially the term «transversal competence» was adopted in 2013 in the UNESCO documents dedicated to the skills and competencies in Bangkok to describe them as they are required for the twenty-first century. The purpose of the article is to define «transversal competencies» and analyse its implementation into the teachers' education system. It has been determined that the current approach to teaching is characterized by a focus on results or core activities, not on problems. The greater part of the discussion about

the importance of implementing transversal competencies and about their importance to economic imperatives, including self-forming capabilities to meet the changing needs of the labor market caused by the evolution from industrial to the post-industrial global economy. However, transversal competencies should be considered not only as being important in economic terms but also because they contribute to improving the quality of education and support the concept of lifelong learning. In addition, many countries around the world see transversal competencies as a mean of improving the quality of education. Based on the analysis of international scientific and regulatory documents we can offer a definition of «transversal competencies». It is a set of general skills such as creativity, critical thinking, collaboration, identity, conflict resolution, global citizenship and ethical use of ICT which have been useful for each person in theoretical and practical training and lifelong learning under modern labor market challenges.

Key words: *term, competence, transversal competencies, training programs for teachers; reforming training, integration of transversal competencies, implementing them in the learning process, reorientation of practical training.*